

Dansk
Kinograf-Film

DØDSKLIPPEN

Drama i 3 Akter

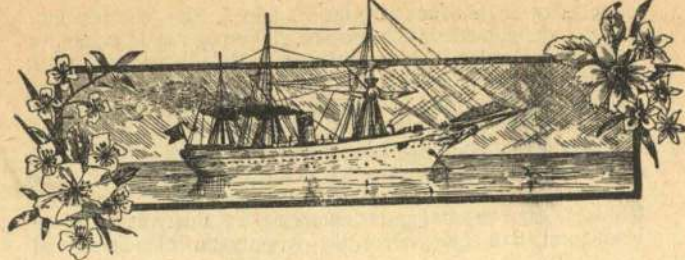

Handlingen foregaar ved
et Badested paa en
smuk Klippe-Ø.

Denne Kunstfilm er fornylig optaget
paa Bornholm i dens prægtige, ejen-
dommelige Natur.

Dødsklippen.

Drama i 3 Akter.

— Dansk Kinograf-Film. —

Ella, Fiskerenke	Ella la Cour.
Jørgen, hendes Søn	Einar Zangenberg.
Hotelejer Schmidt	Tronier Funder.
Francis, hans Datter	Edith Psilander.
Sonja, Selskabsdame	Hulda Lauritzen.

Det er paa den store klippefulde Ø med sin ejendommelige skønne Natur, at Stykkets Handling foregaar.

Ude ved Stranden i Nærheden af de høje Klipper, hvor Havet brydes mod Skærene, bor i en lille Fiskerhytte en

Enke efter en af Øens dygtige Fiskere. Ella hedder hun og bor alene med sin Søn Jørgen, en køn og rask Fyr, der nu skal tjene Brødet til sig selv og sin Mo'r. Og den Gamle elsker sin egen „Dreng“. Han er hendes et og alt. Jørgen er ogsaa en god Søn, der gerne arbejder og kun tænker paa at glæde sin gamle Mo'r.

Men denne stille Lykke skal ikke længe være uforstyrret.

— I Hovedstaden sidder Hotelejer Schmidt paa sit Kontor. Han modtager et Telegram fra Bestyreren af det Badehotel, han ejer ovre paa Klippeøen, om straks at

komme derover. Fra Kontoret telefonerer han til sin Datter Francis, en livsglad ung Pige, om hun vil med paa denne Tur, og Francis betænker sig ikke, hun og Selskabsdamen Sonja faar hurtigt pakket.

Da Hotellets Vogn kommer fra Damperen, og de tre Rejsende stiger af, staar netop ved Indgangen Fiskergutten Jørgen. Han, der er en ivrig Æggesamler, tilbyder Badehotellet sine Æg, og da Francis ser længe beundrende paa den unge friske Knøs, bliver han ganske betaget af den smukke lille Dame.

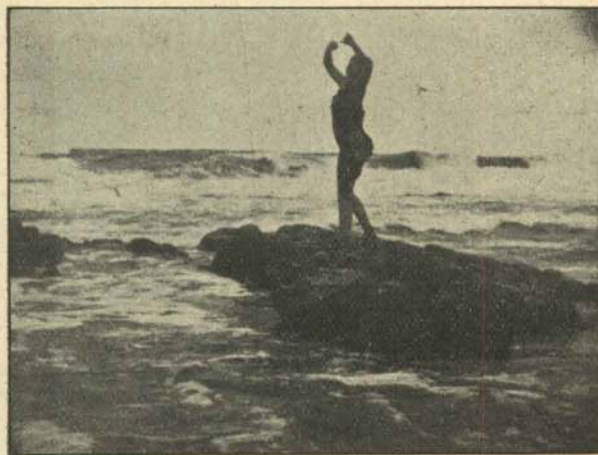

Den næste Dag, efter at Kaffen er nydt paa Hotellets Balkon med den henrivende Udsigt, vil Francis ride en Tur. Hun iklæder sig Ridedragt og begiver sig til Hest ud i den skønne Egn.

Inde i Skoven er Jørgen i Færd med at fælde Træer; da Francis kommer ridende forbi, opdager hun ham, og da hun finder meget Behag i den kønne unge Mand og gerne vil indlade sig med ham, holder hun an og beder ham vise sig Vej, hvad Jørgen glad er villig til.

Det var Jørgens andet Møde med den fine unge Dame, og hans Tanker dvæler omkring hende, da han om Eftermiddagen atter klatrer omkring paa de høje farefulde Klipper for at finde Æg.

Samtidig gaar Francis og hendes Veninde til Stranden, Francis vil bade. De er begge glade og oprømte, og da de faar Øje paa Jørgen, der netop har fundet nogle Æg oppe paa „Dødsklippen“ og nu sidder og ordner disse, faar Francis den Idé, at hun vil lade som om hun er ved at drukne for at forskrække den unge Mand. Hun svømmer ud mellem Klipperne, medens Sonja leende venter

paa, hvad der vil ske. Da hører Jørgen pludselig Nødraab, og da samtidig Sonja kommer løbende og raaber om Hjælp, og han ser den unge Pige ligge bevidstløs derude, betænker han sig ikke, men springer fra Klippen paa Hovedet i Søen, svømmer ud og bærer den tilsyneladende Bevidstløse i Land. Med al sin Energi foretager han Oplivningsforsøgene. Hvor vilde han dog ønske, at han kunde redde hende. Da pludselig slaar hun sine Arme om hans Hals og trykker et Kys paa hans Læber. — Hvad er dog dette? Han staar som forstenet. En ny ukendt Følelse

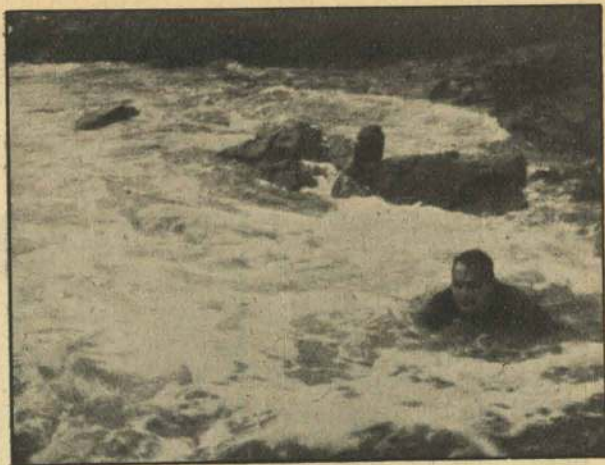
gennemstrømmer ham, og ude af sig selv knuger han hende heftigt til sig.

Men nu er Spøgen for hende forbi, hun støder ham fra sig, ler og løber hen til Sonja for at klæde sig paa.

Jørgen stirrer forelsket efter hende.

Hjemme i Hytten er der ikke mere den gamle Lykke. Ella forstaar ikke hvorfor, men hendes kære Dreng er ikke den samme som før. Han forsømmer sit Arbejde, er tung og trykket. Forgæves beder hun ham forklare sig Grunden.

Men ude i den skønne Natur driver Francis sit Spil, sin Elskovsleg med sin Fiskergut.
Den Gamle skal dog kort efter erfare, hvad der er i

Vejen. Da hun selv maa gøre Skovarbejde og hente Kvas, opdager hun en Dag de to, og nu forstaar hun: „Naa saadan, det er altsaa hende.“

Og da hun lidt efter møder Francis, standser hun hende. Nu vil hun vide Besked. Og hun beder og tigger: „Elsker De min Søn? Vil De gifte Dem med ham?“ Men da

hun faar en Latter til Svar, stønner hun: „Jeg beder Dem, lad mig beholde min Dreng, mit eneste Barn, min Trøst

og Glæde!“ Og sorigfuld vandrer den Gamle hjem, hvor Sønnen ligger i tankefulde Drømme — om „hende“.

Dagen derpaa venter Jørgen paa det sædvanlige Mødested, men forgæves. Han aner ikke, at det pludselig er bestemt, at hans Elskede skal rejse.

Da Vognen med de tre kørerer forbi, og Francis kysser sin Fader, stirrer Jørgen forbavset efter dem. Han forstaar intet.

Udenfor en Hytte holder Vognen, da Francis er tørstig, og man beder en Kone om lidt at drikke. Konen, Ella,

kommer med Vand og genkender den unge Pig. I det samme opdager Francis, der staar og nyder Udsigten, Jørgen oppe paa den høje Klippe. Den Gamle er ude af sig selv af Sorg og Harme. Hun griber i et Anfald af Raseri Øksen og hæver den mod hende, der stjal al hendes Lykke. Da Jørgen fra Klippens Top bliver Vidne til denne Scene, bliver han skrækslagen, træder fejl paa Klippens Top, og med et Skrig styrter han ned i Dybet.

Moderen taber Øksen, og alle styrter de til Ulykkesstedet.

„Dødsklippen“ har krævet sit Offer.

